

кантитѣ на гвоздеи поддържа за разнитѣ страни различни цени. За Англия напр. цената на гвоздеитѣ е около £ 10; за Япония, която не влиза въ картела, тая цена е само £ 3, за да може да се парализира японското производство на гвоздеи, а за България е около £ 8. И тоя примѣръ посочва много ясно, какъ свѣтовнитѣ картели уговарятъ и опредѣлятъ линията на поведението си и ценитѣ, които ще поддържатъ даже и на малкитѣ пазари, какъвто е и нашиятъ. Ако ние нѣмахме фабрики за производството на гвоздеи, можемъ да бждемъ повече отъ увѣрени, че чуждестраннитѣ гвоздеи нѣмаше да ни се предлагатъ по £ 8, а най-малко по £ 16.

Преди нѣколко години амонячната вода, внасяна отъ чужбина въ страната ни, се продаваше по 22 лева килограма. Недавна се почна производството у насъ на амонячна вода, като страниченъ продуктъ при добиването на кокса. Благодарение на това обстоятелство, че мѣстната фабрика започна да продава своята амонячна вода по 13 лв. кгр. отъ чужбина намалиха цената си, за да я изравнятъ съ тая на мѣстното производство.

Години наредъ сж се доставяли отъ чужбина лакове за нашата фабрика за противогазови маски и редовната ежегодна партида отъ около 4500 килограма такива лакове се е плащала по 875 хиляди лева. Миналата година се яви на този търгъ за сжщото количество лакове и една мѣстна фабрика, произвеждаща лакове. Доставката пакъ се възложи на чуждестранната фабрика, но вече не за 875 хиляди лева, а само за около 280 хиляди, до като мѣстната фабрика, доколкото си спомняме, претендираше за 287,500 лева. Достатъчно бѣ явяването на мѣстната фабрика на този търгъ, за да се получи цена съ около 600,000 лева по-ниска отъ тая на миналитѣ доставки.

Съ възлагането на доставката върху чуждестранната фабрика, а не върху мѣстната, респективното министерство, по бюджета на което ще бжде изплатена тази доставка, ще реализира една икономия отъ 7,500 лева т. е. по около 1.65 лв. на кгр. Но

дали държавното съкровище ще реализира нѣкаква икономия? Отговорътъ е отрицателенъ, тъй като за съкровището се явява загуба акцизътъ, който би платилъ 1,200 кгр. спиртъ, влизащъ въ състава на казаното количество лакове, а така сжщо и другитѣ налози, които би платили самитѣ лакове. Само акцизътъ върху спирта възлиза на около 54,000 лева и държавното съкровище е изгубило отъ това перо 46,500 лева. Каква, обаче, е загубата за народното стопанство? На този въпросъ не може да се отговори точно, тъй като е невъзможно да се изчислятъ загубитѣ отъ неизплатенитѣ надници и пр.

Преди да се създаде въ страната ни фабрика за производството на печатани памучни платове, така нареченитѣ „щампи“, чуждестраннитѣ щампи се продаваха по 27 лева метъра. Щомъ се почна инсталирането на първата фабрика за такива щампи, цената имъ бѣ намалена веднага отъ чужденцитѣ на 25 лева, а следъ като мѣстната фабрика пуствна въ пазара своето производство, чуждестраннитѣ фабрики намалиха ценитѣ си на 18 лева метъра.

Днесъ цената на памучната прежда № 20 въ Италия за вжтрешния и пазаръ е Лит. 23 за кгр. — на 99 лева. Сжщата памучна прежда се предлага за нашия пазаръ по Лит. 12 за кгр. — на 52 лева. За да могатъ да офериратъ тъй низка цена, италианскитѣ фабрики сж подпомогнати отъ държавата. Фабрикуитѣ получаватъ за всѣки изнесенъ килограмъ прежда по 2 кгр. суровъ памукъ по официалната цена, безъ премия. За изработването на прежда за вжтрешния пазаръ необходимиятъ памукъ се плаща съ премия 60 до 70%. Ето по какъвъ начинъ Италия насърдчава износа на своитѣ индустриални произведения, за да създава работа на своитѣ фабрики и съ това да ограничава безработицата си.

Считаме, че горнитѣ примѣри сж достатъчни, за да стане ясно всѣкому, каква голѣма роля играе мѣстната индустрия за намаляване ценитѣ, по които чуждестраннитѣ фабриканти предлагатъ своитѣ стоки на нашия пазаръ.